

„Visa mūsų tvirtybė yra pasiskolinta“

Nebūk man baikštus,
šiaudadūšis. Laikas atmesti tą
keistą gailestį, kurį jauti pats
sau. (Kelias, 193)

lapkričio 18 d.

Anksčiau kalbėjome apie kovą. O
norint gerai kovoti reikia
treniruočių, tinkamo maisto, skubios
medicininės pagalbos ligos,
sumušimo ar sužeidimo atveju.
Sakramentai yra pagrindinis
Bažnyčios gydymas. Tai nėra
prabanga. Jeigu savanoriškai jų

atsisakome, neįmanoma žengti nė žingsnio sekant Jėzaus Kristaus keliu. Mums jų reikia kaip oro kvėpuoti, kaip pulsuojančio kraujo ir šviesos, kad suprastume, ko kiekvieną akimirką iš mūsų nori Viešpats.

Krikščioniškas asketizmas reikalauja tvirtumo. Ir tokio tvirtumo gaunama iš Kūrėjo. Mes esame tamsa, o Jis – spindinti šviesa. Mes esame išglebimas, o Dievas – gera sveikata. Mes esame skurdas, o Jis – begalinis turtas. Mes esame silpnybė, o Jis mus stiprina ir palaiko, quia tu es, Deus, fortitudo mea¹ – juk visada, mano Dieve, Tu esi mūsų stiprybė. Nėra žemėje jokios jėgos, galinčios sustabdyti besiveržiantį atperkantįjį Kristaus Kraują. Bet žmogiškas ribotumas gali taip užtemdyti akis, kad nebepastebėsime Dievo didybės. Todėl visiems tikintiesiems, o ypač tiems, kurių pareiga yra dvasiškai vadovauti, t. y. patarnauti, Dievo Tautai, tenka didžiulė atsakomybė

neužtverti malonės šaltinių,
nesigėdyti Kristaus Kryžiaus. (Kristus
eina pro šalį, 80)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/visa-musu-tvirtybe-yrasiskolinta/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/visa-musu-tvirtybe-yrasiskolinta/) (2026-04-03)